

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg kan paa Regeringens Vegne modtage den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft fremsatte paa de ærede Medlemmer Hr. Edvard Sørensen, Hr. Ole Bjørn Krafts, Hr. Jørgen Jørgensens og egne Vegne.

Edvard Sørensen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft for et Øjeblik siden fremsatte paa de 4 Partiers Vegne.

Det, som denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen gaar ud paa, er en Understregning af det Grundlag, som vi 4 Partier er enedes om ved de Noter og Skrivelser, der er sendt til England og de allierede. Det, som er Indholdet af disse Noter, har jo været drøftet her saa ofte, men jeg vil dog gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at Hovedindholdet i disse Henvendelser, disse Ønsker og Henstillinger fra dansk Side gaar ud paa for Sydslesvigerne at skabe de bedste Muligheder for, at de kan leve deres nationale, kulturelle og aandelige Liv, som de ønsker. Vi har paapeget meget stærkt i vore Henvendelser, at vi ikke mener, dette kan ske, medmindre Sydslesvig og Holsten adskilles administrativt, og medmindre Flygtningene fjernes dernedefra. Vi har peget paa det Sindelagsskifte, der er sket i Sydslesvig, og vi har sagt om dette, at hvis Tiden viser, det er af varig Karakter, maa det staa til Sydslesvigerne paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund at rejse de Krav, som de mener af den Grund maa rejses. Vi ved, at de allerede nu har rejst Krav over for de allierede i den Retning.

Det er jo ikke ukendt, at der, omend vi er enedes om det Grundlag, som disse Noter giver Udtryk for, ikke har været fuld Enighed fra alle Sider. Vi har arbejdet Opfattelserne ind mod hinanden. Vi har naaet et Resultat, som er det Resultat, Regeringen staa paa i Dag, og som er Regeringens Politik udadtil, men som jo ikke fuldt ud dækker Opfattelserne fra alle Sider.

For vort Partis Vedkommende kan jeg sige, at vi aldrig har lagt Skjul paa, hvordan vi ser paa det Spørgsmaal, og hvilke Maal vi har stillet os. Det giver sig klare Udtryk i den Udtalelse, som blev fremsat paa Venstres Landsmøde den 21. September 1946. Jeg beder om Formandens Tilladelse til et Citat. Det udtales paa dette Landsmøde, at Venstre

„1) ikke vil nogen Voldspolitik og derfor ingen Ændring af Grænsen uden Befolkningens Ønske og Vilje,

2) ikke ønsker nogen Afstemning i Sydslesvig nu som Grundlag for et ændret Statstilhørsforhold, men

3) vil et Arbejde for at skabe og sikre Frihed og lige Vilkaar for Dansk og Tysk til et kulturelt, folkeligt, nationalt og politisk Arbejde i Sydslesvig, og

4) Støtte til Danskheden dernede, saa den kan vinde frem og faa større og større Tilslutning.

5) Skulde dette Arbejde gennem en Aarrække lykkes i en saadan Grad, at der er en Mulighed for, at der i Sydslesvig eller Dele deraf er sket en Sindelagsændring af et saadant Omfang, at der ud fra folkelige og nationale Motiver vil være et Flertal for et Statstilhørsforhold til Danmark, maa vi tage en Folkeafstemning dernede og paa Grundlag deraf drage Sydgrænsen.“

Det er det, som har været Venstres Landsorganisations Krav, og det er det, som mit Parti er gaet ind for.

Men naar vi har ønsket at samle eller forsøgt paa at samle et Flertal om et Grundlag, som den største Del af den danske Befolkning staa bagved, har det været ud fra den Betragtning, at det afgørende maatte være, at vi over for de allierede kunde paapege, at Indholdet af de Noter, vi har afgivet, at de Ønsker, vi har, at de Henstillinger, vi har fremsat, havde en saadan Tilslutning og en saadan Basis, at der var Mulighed for, at vi kunde gavne de Mennesker, hvis Skæbne vi sikkert fra alle Sider i Landet — i alt Fald vi fra vor Side — i meget høj Grad følger med Opmærksomhed.

Vi har ment indtil nu, at det var rigtigt, at vi forsøgte paa at samle et Flertal, selv om vi ikke fuldt ud kunde naa det, vi ønskede, men det skal indrømmes, at der kan komme Situationer paa Vejen fremad, hvor vi igen maa tage Stilling til dette Spørgsmaal, hvor vi igen maa se, om vi stadig kan samle et stort Flertal om det, som vi tror kan gavne den Sag, vi alle holder af og alle ønsker skal fremmes.

Ole Bjørn Kraft: Det er mig i og for sig ikke uforstaaeligt, at den ærede Ordfører for Dansk Samling har ønsket, at der her i Tinget kunde føres en Diskussion om et udenrigspolitisk og nationalt saa vigtigt Spørgsmaal som det sydslesvigske. Med den Stilling, det ærede Medlem Hr. Størmoses Parti har, ser jeg ikke noget mærkeligt i, at man her ønsker at gøre sine Synspunkter gældende. Jeg deler ligeledes den Opfattelse,